

Een kandidatuur van Hillary zou een ramp zijn

Door Frans Verhagen © 2013

Een goed ingevoerde vriendin in Washington, een hoge carrièrediplomate, vertelde me dat Hillary Clinton al druk bezig is mensen te rekruteren voor een presidentscampagne in 2016. Mijn vriendin was er enthousiast over, ik denk dat het een ramp word.

Dat was niet omdat we over Hillary's persoonlijke kwaliteiten van mening verschilden, ook al deden we dat. Ik weet niet of Hillary een betere president geweest zou zijn dan Obama als ze in 2008 wel was gekozen. Na vijf jaar Obama denk ik dat we misschien beter af waren geweest met een omstreden politieke vechtjas in het Witte Huis die zowel obstructionistische Republikeinen als laffe partijgenoten met de koppen tegen elkaar kon slaan. Aan de andere kant was ik niet onder indruk van Hillary Clinton als minister van Buitenlandse Zaken. Als u beslissende initiatieven kent, mag u het zeggen. Ze legde heel wat luchtkilometers af maar de buitenlandse politiek werd gerund door het Witte Huis. Clintons belangrijkste rol was dat ze zichzelf verwijderde uit het dagelijkse politieke spel door haar lot aan dat van Obama te verbinden.

Lovenswaardig en verstandig en een daad die herhaling verdient.

Want het probleem met Hillary Clinton als kandidaat-boven-de-markt is dat het leidt tot dood in de pot voor de Democraten. Voor andere Democraten, inclusief veelbelovende vrouwen, maar ook voor de kansen op een Democratisch presidentschap. Zo lang Clinton hulptrouwen, geld en aandacht wegzuigt zullen jonge Democraten daarover niet kunnen beschikken. Ze blokkeert de weg van nieuwe mensen zoals gouverneur Andrew Cuomo van New York of senatoren als Elizabeth Warren of Kristin Gillibrand en vele anderen. Misschien duikt er een sluwe uitdager op die, net als Obama in 2007, denkt dat hij haar kan laten struikelen. Maar waarschijnlijker is dat de serieuze kandidaten niet meedoen en

het veld laten aan een paar vreemde vogels die niets te verliezen hebben. Het zal een treurig spektakel worden, zoiets als de Republikeinse voorverkiezingen van 2012.

Dat is al erg maar wat zegt het over die Democraten als ze in 2016 niets meer te bieden hebben dan een 69-jarige politica die in 2008 werd gepasseerd? Armoetroof. Is dit een frisse, denkende, jonge en energieke partij of een partij van gevestigde namen? Lijkt het niet heel erg op de gerontocraten Bob Dole en John McCain die de Republikeinen naar de ondergang leidden?

We hebben het dan nog niet eens over de vraag of een 69-jarige in staat is het presidentschap te bekleden met de werk- en daadkracht die nodig zijn. Dat vaststellen is geen seksisme want hetzelfde geldt voor bejaarde mannen, kijk maar naar die bittere oude zeur McCain. We weten wat voor risico we lopen met een bejaarde president. Ronald Reagan was er een goed voorbeeld van. De aan Alzheimer lijdende oude man hoorde niet in het Witte Huis en het Iran-Contra schandaal was er het gevolg van. Hillary Clinton is simpelweg te oud. Ze verdient haar pensioen.

Niet onbelangrijk is ook dat ze niet zal kunnen winnen. Zelfs als Hillary Clinton de nominatie zou weten te verwerven, wat gezien de dweepziekte van sommige Democraten niet onwaarschijnlijk is, dan zal de aandacht vooral gericht zijn op de vicepresidents kandidaat, haar mogelijke opvolger. Het zal steeds over haar persoon gaan, haar leeftijd en haar running mate. Het zal pijnlijk zijn met veel gezeur over politiek correcte vragen maar vreselijke schade voor de kandidaten. De kiezers zullen liever een relatief jonge Republikein kiezen – denk aan mogelijke tegenstanders als Marc Rubio, Rand Paul en niet te vergeten de zelfs Democraten enthousiasmerende luidruchtige gouverneur van New Jersey, Chris Christie. Het wordt een drama.

Het zou nog kunnen dat Hillary een penetrerende visie heeft of een plan voor de Amerikaanse toekomst dat zo aantrekkelijk is dat we er allemaal voor zouden vallen. Dat zou een verrassing zijn want in 2008 gooide ze het vooral op

ervaring en viel ze niet te betrappen op veel visie. Misschien komt dat nog maar ik zou er niet op inzetten.

Voor veel Hillary fans lijkt de kans om voor het eerste een vrouwelijke kandidaat genomineerd te zien het belangrijkste argument. Dat is kortzichtig, jammer en treurig, zeker als dit lege gebaar het presidentschap weggeeft aan de Republikeinen. Hillary is niet de toekomst, Hillary is het verleden van de Democraten.

Hillary Clinton kan haar land en haar partij geen betere dienst bewijzen dan snel en zonder omwegen te laten weten dat ze niet meedoet in 2016. Alleen een Sherman-verklaring, vernoemd naar William Sherman, de generaal uit de Burgeroorlog die onder geen voorwaarde president wilde worden, voldoet: als ik genomineerd wordt zal ik niet kandideren en als ik gekozen wordt zal ik niet dienen. Oftewel: ik wil onder geen voorwaarde president worden. Het zou een daad van staatsmanschap zijn die geen kandidatuur kan overtreffen.